
POWTÓRKA DO EGZAMINU RADCOWSKIEGO – ZAGADNIENIA RÓŻNE

RADCA PRAWNY DR KAROLINA ROKICKA-MURSZEWSKA

10.02.2020 R.

ORZECZENIA W POSTĘPOWANIU SĄDOWOADMINISTRACYJNYM

RODZAJE WYROKÓW – ART. 145 PPSA

Wyrok
uwzględniający
skargę

Wyrok oddalający skargę –
art. 151 ppsa

WYROKI UWZGLĘDNIAJĄCE SKARGĘ I ZARZUTY

ART. 145 § 1 PPSA – SKARGA NA DECYZJĘ LUB POSTANOWIENIE

Sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie:

- 1) uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, jeżeli stwierdzi:
 - a) naruszenie prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy,
 - b) naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego,
 - c) inne naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na wynik sprawy;
- 2) stwierdza nieważność decyzji lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przyczyny określone w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach;
- 3) stwierdza wydanie decyzji lub postanowienia z naruszeniem prawa, jeżeli zachodzą przyczyny określone w Kodeksie postępowania administracyjnego lub w innych przepisach.

ZARZUTY – NIEWAŻNOŚĆ POSTĘPOWANIA

Art. 145 § 1 pkt 2 PPSA

Sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie stwierdza nieważność decyzji lub postanowienia w całości lub w części, jeżeli zachodzą przyczyny określone w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub w innych przepisach;

ZARZUTY – NIEWAŻNOŚĆ POSTĘPOWANIA

Art.. 156 KPA

§ 1.

Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa;
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco;
- 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą;
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

§ 2. Nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1 pkt 1, 3, 4 i 7, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne ← **uwaga na ten przepis**

ART. 156 § 1 KPA PRZEPISY O WŁAŚCIWOŚCI

Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

I) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości

Badamy każdy rodzaj właściwości

„Organ drugiej instancji nie może orzec o prawie do zasiłku przedemerytalnego, rozpatrując odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji rozstrzygającej sprawę statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku dla bezrobotnych”.

Wyrok SN z 17.11.2000 r., III RN 46/00, Legalis.

„Organem I instancji właściwym w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji dziekana studium magisterskiego w sprawie skreślenia z listy studentów jest rektor uczelni. Decyzja prorektora ds. dydaktyki i studentów szkoły w tym przedmiocie została wydana przez organ nieuprawniony, należało więc stwierdzić jej nieważność na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 KPA”.

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 24.08.2016 r., II SA/Wa 503/16.

ART. 156 § 1 KPA

BRAK PODSTAWY PRAWNEJ LUB RAŻĄCE NARUSZENIE PRAWA

Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

2) wydana została **bez podstawy prawnej** lub **z rażącym naruszeniem prawa**;

„Uznanie za odwołanie pisma niepodpisanego przez wnoszącego odwołanie powoduje, że organ II instancji bez podstawy prawnej wystąpił w charakterze organu odwoławczego”.

Wyrok NSA z dnia 18.05.1994 r., SA/Gd 2365/93, Glosa 1998, Nr 1, poz. 33.

„Upoważnienie udzielone na podstawie art. 268a KPA wywiera ten skutek, że zmienia się osoba wykonująca kompetencje organu w zakresie podejmowania czynności w prawnych formach działania administracji publicznej. Brak właściwego upoważnienia do podejmowania określonych decyzji stanowi rażące naruszenie prawa”

Wyrok NSA z dnia 11 kwietnia 2006 r., I OSK 703/05.

Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 września 2019 r., VI SA/Wa 772/19.

ART. 156 § 1 KPA

RES IUDICATA, SKIEROWANIE DECYZJI DO OSOBY NIEBĘDĄCEJ STRONĄ,

Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

3) dotyczy sprawy **już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną** albo sprawy, którą załatwiono milcząco;

O tożsamości spraw można mówić, jeżeli zachodzi ich tożsamość podmiotowa i przedmiotowa, co oznacza, że sprawy między tymi samymi stronami oparte są na tym samym stanie faktycznym i prawnym.

Wyrok NSA z dnia 10.08.2018, r. I OSK 637/18

4) została **skierowana do osoby niebędącej stroną** w sprawie;

Przez owo "skierowanie decyzji" należy rozumieć rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach danego podmiotu, tj. ukształtowanie w sposób wiążący sytuacji prawnej, osoby która nie jest stroną w sprawie. Nie chodzi tu o omyłkowe doręczenie decyzji. Przy zarzucie naruszenia art. 156 § 1 pkt 4 KPA nie chodzi o omyłkowe doręczenie decyzji, lecz o rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach osoby nie będącej stroną.

Wyrok NSA z dnia 27.02.2019 r., II GSK 314/17

ART. 156 § 1 KPA

NIEWYKONALNOŚĆ, CZYN ZAGROŻONY KARĄ, NIEWAŻNOŚĆ Z MOCY PRAWA

Organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

5) **była niewykonalna w dniu jej wydania** i jej niewykonalność ma charakter trwały;

Decyzji nie można uznać za niewykonalną jedynie dlatego, że jej wykonanie wywoła niekorzystne skutki ekonomiczne dla strony, spowoduje trudności w wykorzystaniu urządzeń technicznych lub wymaga znacznych nakładów finansowych.

Wyrok NSA z dnia 11.01.2018, r. II OSK 1103/17

6) w razie jej wykonania **wywołałaby czyn zagrożony karą**;

7) zawiera wadę powodującą jej **nieważność z mocy prawa**.

„Przepis art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a. może być podstawą stwierdzenia nieważności decyzji jedynie wtedy, gdy przepis prawa materialnego wyraźnie stanowi, że określona w nim wadliwość decyzji powoduje jej nieważność”.

Wyrok NSA z dnia 21.01.1988 r., IV SA 941/87, ONSA 1988, nr 1, poz. 30.

Mowa jest o tzw. **klauzuli nieważności**, czyli w przepisach musi być odpowiednie stwierdzenie, np. decyzja wydana bez stanowiska organu właściwego jest nieważna.

PRZESŁANKI NEGATYWNE

■ PRZESŁANKI NEGATYWNE STWIERDZENIA NIEWAŻNOŚCI DECYZJI:

1) w przypadku każdej z przyczyn wymienionych w art. 156 § 1 pkt 1–7 KPA – wywołanie przez decyzję **nieodwracalnych skutków prawnych**;

1. Decyzja wywoła skutek prawny nieodwracalny wtedy, gdy ani przepisy prawa materialnego, ani też przepisy procesowe, stanowiące podstawę działania organu administracji publicznej, nie czynią danego organu właściwym do cofnięcia tego właśnie skutku przez wydanie decyzji.

2. Skutek prawny decyzji, który może być odwrócony na podstawie norm prawa prywatnego przez sąd, dla organu administracji publicznej – tylko ze względu na zakres jego kompetencji – będzie nieodwracalny.

Wyrok NSA z dnia 29.08.2018 r., II OSK 2139/16, Legalis.

2) w przypadku przyczyn wymienionych w art. 156 § 1 pkt 1, 3, 4 i 7 KPA – **upływ 10 lat od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji.**

■ PRZEPISY SZCZEGÓLNE

ZARZUTY – WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

- *W razie stwierdzenia naruszenia dającego podstawę do wznowienia – uchylenie decyzji niezależnie od tego, czy naruszenie mogło mieć wpływ, czy też nie mogło mieć wpływu na wynik sprawy.*
- PRZESŁANKI:
 - pozytywne: art. 145 § 1 oraz art. 145a § 1 KPA
 - **Czy wszystkie przesłanki wznowieniowe są związane z „naruszeniem prawa”?**
Tak – choć są poglądy, że na podstawie niektórych sąd administracyjny nie może uchylić decyzji.
Zob. wyrok NSA z dnia 25 stycznia 2019 r., II OSK 2874/18, CBOSA.
 - negatywne: art. 146 § 1 lub 2 KPA

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145 § 1 KPA

- W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;

/związek przyczynowy między dowodami a istotnymi okolicznościami/

„Przesłanka wznowieniowa z art. 145 § 1 pkt 1 KPA nie jest spełniona w przypadku postanowienia o umorzeniu postępowania karnego z powodu niewykrycia sprawcy. Tego, czy dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe, nie sposób inaczej ustalać, jak tylko w oparciu o prawomocne skazujące orzeczenie sądu, ewentualnie orzeczenie prokuratury, ale tylko takie, które stwierdza popełnienie przestępstwa (np. warunkowo umarzające postępowanie)”.

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 16.05.2018 r., VII SA/Wa 1780/17

2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;

/pojęcie „przestępstwa” – wykładnia literalna/

„Do organów administracyjnych ani sądu administracyjnego nie należy rozstrzyganie, czy podpis na zwrotnym poświadczeniu odbioru decyzji jest sfałszowany. Jeżeli skarżący uważa, że podpis ten sfałszowano, to powinien zawiadomić organy ścigania. Jeżeli ewentualne postępowanie karne wykaże, że rzeczywiście podpis sfałszowano, to prawomocne rozstrzygnięcie karne w tym przedmiocie będzie podstawą do wznowienia postępowania w sprawie (art. 145 § 1 pkt 2 KPA).”

Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 11.06.2014 r., II SA/Wr 213/14

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145 § 1 KPA

- W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;

/nie ma znaczenia, czy był wpływ na decyzję – domniemujemy, że był/

„Wydanie decyzji na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez tę samą osobę upoważnioną do działania w imieniu Rektora, która brała udział w wydaniu wcześniejszej decyzji, stanowi istotne naruszenie art. 24 § 1 pkt 5 KPA w zw. z art. 127 § 3 KPA i jest podstawą do wznowienia postępowania w oparciu o art. 145 § 1 pkt 3 KPA”.

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 19.10.2017 r., II SA/Wa 582/17

4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;

/Uwaga na brak pełnomocnika w postępowaniu!/

„Przez brak udziału w postępowaniu należy rozumieć nie tylko przypadek, w którym strona w ogóle nie brała udziału w postępowaniu, ale także brak udziału w istotnych czynnościach wyjaśniających organu. Brak udziału w postępowaniu odwoławczym i nedoręczenie stronie decyzji ostatecznej można zakwalifikować jako brak udziału w istotnych czynnościach procesowych.”

Wyrok NSA z dnia 14.06.2019 r., II OSK 1442/18

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145 § 1 KPA

- W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję;

„1. Opinia psychiatryczna sporządzona po dacie wydania decyzji ostatecznej nie może być uznana za nowy dowód. Jednakże nową okolicznością faktyczną może być ujawniona w niej choroba psychiczna skarżącego.

2. Wnioskujący o wznowienie ma jedynie wykazać istnienie nowej okoliczności, zaś zadaniem organu jest dokonanie ustaleń w zakresie wpływu tej okoliczności na rozpoznanie sprawy.”

Wyrok WSA w Kielcach z dnia 27.06.2019 r., I SA/Ke 488/18, Legalis.

„Przez "nową istotną okoliczność" dla sprawy - w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 5 KPA - należy rozumieć taką okoliczność, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy, co oznacza, iż w sprawie zapadłaby decyzja, co do swej istoty odmienna od rozstrzygnięcia dotychczasowego. Chodzi zatem o okoliczności istotne w takim znaczeniu, że ich istnienie lub brak bezpośrednio wpływają na treść rozstrzygnięcia. Okoliczności te muszą więc być prawotwórcze, z punktu widzenia znajdującego zastosowanie w sprawie przepisu prawa materialnego.”

Wyrok NSA z dnia 26.04.2018 r., II OSK 1631/16.

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145 § 1 KPA

- W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;

Art. 145 § 1 pkt 6 KPA dotyczy sytuacji, gdy obowiązek współdziałania został ustanowiony przepisami prawa materialnego. Jego tryb realizacji określa art. 106 KPA. Nie dotyczy natomiast sytuacji, gdy z wnioskiem o opinię wystąpiła strona w ramach postępowania dowodowego.

Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 17.12.2009 r., IV SA/Wr 352/09

7) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);

8) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145A KPA

- § 1. Można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.
- § 2. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego

PRZESŁANKI WZNOWIENIOWE – ART. 145B KPA

- § 1. Można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz.U. z 2016 r. poz. 1219), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.
- § 2. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu.

ZARZUTY – NARUSZENIE PRAWA PROCESOWEGO

- **Istotny wpływ** na wynik sprawy
- naruszenie przepisów postępowania może być związane z następującymi **wadami stosowania regulacji** proceduralnych:
 - niedopełnieniem przez organ prowadzący postępowanie obowiązków określonych przepisami procesowymi;
 - uniemożliwieniem stronie postępowania skorzystania z zawartych w regulacjach proceduralnych uprawnień;
 - błędnej wykładni poszczególnych przepisów regulacji proceduralnej stosowanej przez organ.
- Stały zespół przepisów kpa, wykazywanych razem jako naruszone w sprawie: art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 KPA

ZARZUTY – NARUSZENIE PRAWA MATERIALNEGO

- Wpływ na wynik sprawy;
- Naruszenie norm administracyjnego prawa materialnego oraz innych gałęzi prawa, o ile stanowiły podstawę do wydania decyzji administracyjnej;
- Nie może być to rażące naruszenie prawa – bo wtedy mamy podstawę do stwierdzenia nieważności;
- **Formy naruszenia prawa materialnego:**
 - **błędna wykładnia prawa** (błędne ustalenie przez organ wydający decyzję lub postanowienie, że dany przepis obowiązuje albo też nie obowiązuje w danej sprawie, jak również dokonanie błędnej interpretacji treści lub znaczenia danego przepisu);
 - **niewłaściwe zastosowanie prawa** (organ wydający decyzję lub postanowienie co prawda prawidłowo ustalił treść normy prawnej, jednakże błędnie ją zastosował do ustalonego w konkretnej sprawie stanu faktycznego – tzw. błąd subsumcji).

WYROK UWZGLĘDNIAJĄCY SKARGĘ NA AKT LUB CZYNNOŚĆ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 § 2 PKT 4 I 4A PPSA

- Sąd uchyla ten akt, interpretację, opinię zabezpieczającą lub odmowę wydania opinii zabezpieczającej albo stwierdza bezskuteczność czynności;
- Przepis art. 145 § 1 pkt 1 (rodzaje naruszeń) stosuje się odpowiednio.
- W sprawach skarg na akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4, sąd może w wyroku uznać uprawnienie lub obowiązek wynikające z przepisów prawa.

WYROK UWZGLĘDNIAJĄCY SKARGĘ NA UCHWAŁĘ LUB AKT, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 § 2 PKT 5 I 6 PPSA

- Sąd stwierdza **nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części** albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.
- Rozstrzygnięcia w sprawach indywidualnych, wydane na podstawie uchwały lub aktu, o których mowa powyżej, podlegają wzruszeniu w trybie określonym w postępowaniu administracyjnym albo w postępowaniu szczególnym.

WYROK UWZGLĘDNIAJĄCY SKARGĘ NA AKT NADZORU (ART. 3 § 2 PKT 7 PPSA)

- Sąd **uchyla akt** - traci moc od momentu wydania orzeczenia sądowego (ex nunc) – nie ma więc mocy wstecznej;
- Podstawą do uchylenia tego aktu jest każde naruszenie prawa, bez względu na jego charakter;

WYROK UWZGLĘDNIAJĄCY SKARGĘ NA BEZCZYNNOŚĆ LUB PRZEWLEKŁE PROWADZENIE POSTĘPOWANIA PRZEZ ORGANY W SPRAWACH OKREŚLONYCH W ART. 3 § 2 PKT 1-4 ALBO NA PRZEWLEKŁE PROWADZENIE POSTĘPOWANIA W SPRAWACH OKREŚLONYCH W ART. 3 § 2 PKT 4A:

- Sąd:
 - zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności;
 - zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa;
 - stwierdza, że organ dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania.
- Sąd stwierdza, czy beczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa.
- Grzywna:
 - z urzędu albo na wniosek strony wymierzana organowi
 - w wysokości określonej w art. 154 § 6 lub
 - przyznanie od organu na rzecz skarżącego sumę pieniężną do wysokości połowy kwoty określonej w art. 154 § 6.

może orzec o istnieniu lub nieistnieniu uprawnienia lub obowiązku, jeżeli pozwala na to charakter sprawy oraz niebudzące uzasadnionych wątpliwości okoliczności jej stanu faktycznego i prawnego.

WYROK UWZGLĘDNIAJĄCY SKARGĘ NA AKTY NIEWYMIENIONE W ART. 145-148 PPSA

- W sprawach skarg na akty i czynności niewymienione w art. 145-148 sąd uwzględniając skargę **uchyla lub stwierdza bezskuteczność aktu lub czynności;**
- Przykład:
 - art. 20 ust. 3 ustawy z 15.9.2000 r. o referendum lokalnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 400) - wyrok sądu uwzględniający skargę zastępuje uchwałą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego;

POSTĘPOWANIE PRZY UWZGLĘDNIENIU SKARGI (ART. 152 PPSA)

- § 1. W razie uwzględnienia skargi na akt lub czynność, **nie wywołują one skutków prawnych do chwili uprawomocnienia się wyroku**, chyba że sąd postanowi inaczej.
- § 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do aktów prawa miejscowego.

SKARGA KASACYJNA

SKARGA KASACYJNA

- Jeden z **dwóch środków odwoławczych (obok zażalenia)**, przysługujących od orzeczeń wydanych przez sądy pierwszej instancji (wyroków i postanowień)
- Jest instrumentem ochrony tak interesu jednostkowego (skarżącego), jak i interesu publicznego;
- Oparta jest na konstrukcji *gravamen*
 - skarżący wyraża niezadowolenie lub pokrzywdzenie z orzeczenia, nie musi natomiast posiadać **interesu prawnego** (np. gdy skargę wnosi organ administracyjny);
 - warunkiem koniecznym skutecznego wniesienia skargi jest uprzednie doręczenie podmiotowi odpisu orzeczenia z uzasadnieniem;

PODSTAWY SKARGI KASACYJNEJ – ART. 174 PPSA

- zarzuty, na podstawie których można jedynie skutecznie zaskarżyć orzeczenie sądu;
- Musi być konkretnie! Sąd kasacyjny się nie domyśla ani nie uzupełni zarzutów kasacyjnych;
- podstawy skargi kasacyjnej:
 - naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;
 - naruszenie przepisów postępowania (sądowoadministracyjnego) jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (związek przyczynowy);

uchwała NSA z dnia 26.10.2009 r., I OPS 10/09, CBOSA: „Przytoczenie podstaw kasacyjnych, rozumiane jako wskazanie przepisów, które – zdaniem wnoszącego skargę kasacyjną – zostały naruszone przez wojewódzki sąd administracyjny, nakłada na NSA, stosownie do art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 183 § 1 PPSA, obowiązek odniesienia się do wszystkich zarzutów przytoczonych w podstawach kasacyjnych”.

WYROK NSA Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 2017 R., II OSK 2387/16

W skardze kasacyjnej od opisanego wyroku Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez:

- 1) niewłaściwe zastosowanie art. 145 § 1 pkt 2 PPPSA w zw. z art. 44 § 4 KPA i w zw. z art. 44 § 2 KPA wyrażające się w błędnym uznaniu, iż zasadne było przyjęcie przez organ pierwszej instancji tzw. fikcji doręczenia w odniesieniu do pierwszej z przesyłek zawierających decyzję.*
- 2) niewłaściwe zastosowanie art. 145 § 1 pkt 2 PPPSA w zw. z art. 134 KPA w sytuacji, gdy z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd pierwszej instancji nie był sam do końca pewien czy odwołanie od decyzji zostało wniesione z uchybieniem terminu i w celu wyjaśnienia tej kwestii nakazał organowi odwoławczemu podjęcie dalszych czynności wyjaśniających zasadność zastosowania tzw. fikcji doręczenia w odniesieniu do pierwszej z przesyłek skierowanych do skarżącej.*

PRZYMUS ADWOKACKO – RADCOWSKI W ZAKRESIE SPORZĄDZENIA SKARGI

- Przymus obejmuje tylko czynność sporządzenia skargi (napisanie jej i podpisanie), nie zaś jej wniesienia i udziału w postępowaniu kasacyjnym;
- art. 175 § 1–3 PPSA jest brakiem kasacji, który uzasadnia jej odrzucenie jako niedopuszczalnej (por. postanowienie NSA z dnia 28.01.2004 r., FSK 3/04, Legalis)
- Podmioty uprawnione do sporządzenia skargi:
 - adwokat, radca prawny
 - dodatkowo: sędzia, prokurator, notariusz, prof., dr hab. nauk prawnych (jako strony lub jej zastępcy),
 - prokurator i RPO (jako podmioty ustawowe);
 - także w ograniczonym zakresie doradca podatkowy (sprawy obowiązków podatkowych) i rzecznik patentowy (sprawy własności przemysłowej);

WYMOGI SKARGI KASACYJNEJ

- Skarga kasacyjna powinna spełniać dwie grupy wymagań:
 - **Wymagania formalne (podlegają uzupełnieniu):**
 - wymagania pisma procesowego w postępowaniu sądowym, tj. oznaczenie sądu, stron, rodzaju pisma, osnwa wniosku lub oświadczenia, podpis, wskazanie załączników;
 - **wniosek o rozpoznanie skargi na rozprawie albo oświadczenie o zrzeczeniu się rozprawy.**
 - Wymagania materialne:
 - oznaczenie zaskarżonego orzeczenia i zakresu zaskarżenia (w całości, w części),
 - przytoczenie podstaw kasacyjnych,
 - wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu; nie podlegają sanacji – ich brak skutkuje niedopuszczalnością skargi;

WYMOGI SKARGI KASACYJNEJ

- Skarga kasacyjna powinna spełniać dwie grupy wymagań:
 - Wymagania formalne:
 - wymagania pisma procesowego w postępowaniu sądowym, tj. oznaczenie sądu, stron, rodzaju pisma, osnowa wniosku lub oświadczenia, podpis, wskazanie załączników;
 - wniosek o rozpoznanie skargi na rozprawie albo oświadczenie o zrzeczeniu się rozprawy.
 - **Wymagania materialne:**
 - oznaczenie zaskarżonego orzeczenia i zakresu zaskarżenia (w całości, w części),
 - przytoczenie podstaw kasacyjnych,
 - wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu; nie podlegają sanacji – ich brak skutkuje niedopuszczalnością skargi;

TRYB I TERMIN WNIESIENIA SKARGI KASACYJNEJ

- Tryb wniesienia:
 - pośredni – skargę wnosi się do NSA za pośrednictwem sądu, który wydał orzeczenie;
- Termin wniesienia:
 - 30 dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem;
- Prokurator i RPO: jeżeli orzeczenia nie doręcza się stronie to podmioty te mogą wystąpić w terminie 30 dni od dnia wydania orzeczenia o sporządzenie uzasadnienia i wnieść skargę w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem;

WSTĘPNA KONTROLA SKARGI KASACYJNEJ

- Przeprowadza ją WSA;
- Zakres kontroli:
 - zachowanie terminu do wniesienia skargi;
 - dopuszczalność skargi;
 - zupełność skargi jako pisma procesowego;
 - spełnienie wymagań materialnych skargi;
- Brak spełnienia powyższych warunków skutkuje odrzuceniem skargi na posiedzeniu niejawnym w formie postanowienia, na które służy zażalenie;

OSTATECZNA KONTROLA FORMALNA SKARGI KASACYJNEJ

- Przeprowadza ją NSA;

- **Art. 180 PPSA**

Naczelny Sąd Administracyjny na posiedzeniu niejawnym odrzuci skargę kasacyjną, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez wojewódzki sąd administracyjny, albo zwróci ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków

(chodzi o braki uniemożliwiające nadanie jej prawidłowego biegu, ale dopuszczalne do usunięcia);

PODSTAWY NIEWAŻNOŚCI POSTĘPOWANIA (KATALOG ZAMKNIĘTY):

- Niedopuszczalność drogi sądowej;
- Brak zdolności sądowej lub procesowej strony, braki w zakresie reprezentacji;
- Res iudicata lub zawisłość w tej samej sprawie;
- Sprzeczność składu orzekającego z przepisami prawa lub udział sędziego wyłączanego z mocy ustawy;
- Pozbawienie strony możliwości obrony swych praw;
- WSA orzekł w sprawie należącej do właściwości NSA;

TREŚĆ ORZECZENIA NSA

- **Oddalenie skargi kasacyjnej** (nie jest ona usprawiedliwiona w zakresie podstaw albo orzeczenie mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu) – art. 184 PPSA
- **Uchylenie orzeczenia** (w całości lub w części) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (w razie uwzględnienia skargi) – art. 185 PPSA
- **Uchylenie orzeczenia i rozpoznanie skargi** (gdy brak naruszeń procesowych, a jedynie naruszono prawo materialne); sąd orzeka na podstawie stanu faktycznego przyjętego w zaskarżonym orzeczeniu – art. 188 PPSA
- **Uchylenie orzeczenia i odrzucenie skargi lub umorzenie postępowania** (forma postanowienia) – gdy skarga ulegała odrzuceniu albo postępowaniu umorzeniu przed WSA – art. 189 PPSA

INNE UWAGI

ZARZUT W SKARDZE KASACYJNEJ ZWIĄZANY Z UZASADNIENIEM WYROKU SĄDU I INSTANCJI

- naruszenie przepisów postępowania sadowoadministracyjnego to jest naruszenie art. 141 § 4 PPSA poprzez przedstawienie stanowiska procesowego organu administracji w sposób lakoniczny i częściowo niezgodny ze stanem rzeczywistym, pomijający całkowicie argumentację dotyczącą prawidłowej wykładni i zastosowania art. 145 § 1 pkt 1 lit. b PPSA w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 KPA...

OKREŚLANIE STRON W SKARDZE KASACYJNEJ

Nr SK

Opole, 21 sierpnia 2017 r.

Naczelny Sąd Administracyjny
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Opolu, Wydział I

sygn. akt

Strona skarżąca:

reprezentowane przez
adw.

raków

Strona przeciwna:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

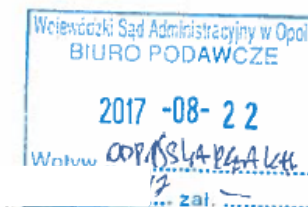
reprezentowane przez radcę prawnego
wpisanego na listę
radców prawnych
pod nr

Wartość przedmiotu zaskarżenia: 88.894 zł

SKARGA KASACYJNA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

u wywiedziona od wyroku
5 lipca 2017 r., sygn. akt I SA/Op

OKREŚLANIE STRON W SKARDZE KASACYJNEJ

■ UWAGA na określenie:

Skarżący/a kasacyjnie (jeśli Skarżący kasacyjnie był w I instancji Organem lub Uczestnikiem; Skarżący z I instancji pozostaje Skarżącym)

Naczelny Sąd Administracyjny

za pośrednictwem

Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Warszawie,
Wydziału I
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżąca:

zastępowana przez radcę prawnego
Karolinę Rokicką-Murszewską
adres dla doręczeń

Organ: Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Uczestnicy: 1)
 2)
 3)

Sygnatura akt: I S

SKARGA KASACYJNA

od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Działając w imieniu Skarżącej, na podstawie załączonego pełnomocnictwa, na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz. 718 ze zm., dalej: p.p.s.a.) składam

OZNACZENIE DZIENNIKA USTAW I SKRÓTU USTAWY

- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (**Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.**), dalej jako: KPA
- Tak samo p.p.s.a., a w szczególności – ustawy prawa materialnego → np. w przykładzie poniżej nie jest jasne, jakiej ustawy art. 145 został powołany (bo jeśli przyjmujemy, że u.p.z.p., to ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to ta ustawa nie ma tylu artykułów); skrót u.p.z.p. też nie jest jasny – może to być Prawo zamówień publicznych

postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.), składam skargę kasacyjną od opisanego wyżej wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, doręczonego pełnomocnikowi organu w dniu 1 czerwca 2017 r., i zaskarżam go w całości.

II. Na zasadzie art. 174 pkt 1 i 2 p.p.s.a. zaskarżonemu wyrokowi zarzucam
a) naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

1. art. 145 § 1 pkt 2 w zw. z art. 28 ust. 1 u.p.z.p. poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że brak w uchwale zmieniającej obowiązujący na danym terenie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przepisów derogujących stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego pomimo, że naruszenie to nie może zostać uznane za istotne, albowiem brak normy o randze ustawowej obligującej do

UCHWAŁY NSA Z 2019, 2020 R.

- Uchwała 7 sędziów NSA z dn. 3.06.2019 r. w sprawie przerwania biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego (sygn. akt II FPS I/19)

*„W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. **ogłoszenie upadłości podatnika** po upływie terminu płatności podatku dochodowego od osób prawnych, a przed końcem roku kalendarzowego, w którym upływał termin płatności tego podatku, **nie skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia** na podstawie art. 70 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, ze zm.).”*

UCHWAŁY NSA Z 2019, 2020 R.

- Uchwała 7 sędziów NSA z dnia 1.07.2019 r. w sprawie przekształcenia stosunku służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (sygn. akt I OPS 1/19)

„Przyjęcie przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej **propozycji zatrudnienia i przekształcenie**, z dniem określonym w tej propozycji, na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 ze zm.) dotychczasowego stosunku służby w służbie przygotowawczej lub stałej w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę odpowiednio na czas nieokreślony albo określony, **nie wiąże się z obowiązkiem właściwego organu do wydania decyzji orzekającej o zakończeniu stosunku służbowego.**”

UCHWAŁY NSA, NA KTÓRE WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ

■ Uchwała 7 sędziów NSA z dnia 1.07.2019 r. w sprawie zatrzymania prawa jazdy (sygn. akt I OPS 3/18)

„1. Podstawę wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2019 r., poz. 341 ze zm.) w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2015 r., poz. 541 ze zm.) może stanowić wyłącznie **informacja o ujawnieniu czynu polegającego na kierowaniu pojazdem z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym**;

2. Prawomocne rozstrzygnięcie w przedmiocie odpowiedzialności wykroczeniowej kierującego pojazdem za przekroczenie dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym **nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 ust. 1 pkt 4** ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) w postępowaniu w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2019 r., poz. 341 ze zm.).”

UCHWAŁY NSA, NA KTÓRE WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ

- Uchwała 7 sędziów NSA z dnia 2.12.2019 r. w sprawie transkrypcji zagranicznego aktu urodzenia dziecka (sygn. akt II OPS I/19)

*„Przepis art. 104 ust. 5 i art. 107 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. 2014 r. poz. 1741 ze zm.) w związku z art. 7 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 1792) **nie dopuszcza transkrypcji zagranicznego aktu urodzenia dziecka, w którym jako rodzice wpisane są osoby tej samej płci**”.*

UCHWAŁY NSA, NA KTÓRE WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ

- Uchwała 7 sędziów NSA z dn. 24.02.2020 r. w sprawie statusu organizacji społecznej w postępowaniu dotyczącym ochrony zwierząt (sygn. akt II OPS 2/19)

*"W postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 in fine ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 r., poz. 122 ze zm.) **organizacja społeczna, której statutowym celem jest ochrona zwierząt, a której upoważniony przedstawiciel odebrał zwierzę i zawiadomił o tym wójta (burmistrza, prezydenta miasta), posiada status strony** w rozumieniu art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.)."*

ŹRÓDŁA

LITERATURA:

- Ablewicz J., Gołaszewski P., Rojewski M., Postępowanie administracyjne : pytania, kazusy, tablice, testy, Warszawa 2019.
- Adamiak B., Weryfikacja rozstrzygnięć w postępowaniu administracyjnym ogólnym, System Prawa Administracyjnego Procesowego: t. 2, cz. 5, Warszawa 2019.
- Hauser R., Sawczyn W., Szuma J. (red.), Pisma procesowe i orzeczenia sądowe w sprawach sądowoadministracyjnych z objaśnieniami i płytą CD, Warszawa 2019.
- Hauser R., Wierzbowski M. (red.), Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2019, Legalis/el.
- Kiełkowski T., Naruszenie prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego jako przesłanka uchylenia decyzji przez sąd administracyjny, Przegląd Prawa Publicznego 2008, nr 4, s. 59-60.
- Knysiak-Sudyka H. (red.), Postępowanie sądowoadministracyjne : zarys wykładu , Warszawa 2018.
- Suwaj R., Wydawanie decyzji administracyjnych w ogólnym postępowaniu administracyjnym, Wrocław 2019.
- Śladkowska E., Wydanie decyzji administracyjnej bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa w ogólnym postępowaniu administracyjnym, Warszawa 2013.

USTAWY:

- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), w prezentacji jako: KPA lub k.p.a.
- Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), w prezentacji jako PPSA lub p.p.s.a.
- Inne, wymienione w treści prezentacji.

Orzeczenia wskazane w prezentacji, jeśli nie wskazano inaczej, pochodzą ze strony [CBOSA](#)

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ!

RADCA PRAWNY DR KAROLINA ROKICKA-MURSZEWSKA

E-MAIL: **KRM@UMK.PL**

IG: @PANIODADMINA